

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0120 van 11 juni 2012
in de zaak 2010/0284/SA/1/0357

In zake:

1. de heer [REDACTED], wonende te [REDACTED]
2. de heer [REDACTED], wonende te [REDACTED]
3. de bvba [REDACTED], met zetel te [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Stijn VERBIST en Pieter THOMAES
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Graaf van Hoornestraat 34

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Willem SLOSSE
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 8 maart 2010 en geregulariseerd bij aangetekende brief van 14 april 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 7 januari 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lille van 1 oktober 2009 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het afbreken van bestaande gebouwen en het bouwen van een servicestation.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend, maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 16 augustus 2010, waarop de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter THOMAES, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Stijn BRUSSELMANS, die loco advocaat Willem SLOSSE verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, alhoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] vraagt met een op 21 juni 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 8 juli 2010 vastgesteld dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 26 juni 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lille een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het afbreken van bestaande gebouwen en het bouwen van een servicestation”*.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Turnhout’, gelegen in woongebied met landelijk karakter en achterliggend KMO-gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 17 september tot en met 17 augustus 2009, worden acht bezwaarschriften ingediend, waaronder één door de tweede verzoekende partij.

Deze bezwaarschriften hebben vooral betrekking op de overlast van het servicestation voor de omgeving en de verkeersveiligheid.

De gemeentelijke brandweer brengt op 17 juli 2009 een gunstig advies uit, op voorwaarde dat de brandvoorkomingsmaatregelen in acht worden genomen.

De netbeheerder Infrax brengt op 28 juli 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 3 augustus 2009 een gunstig advies uit.

De Politie regio Turnhout brengt op 22 september 2009 volgend advies uit:

“ ...

Gezien de beperkte beschikbare oppervlakte bestaat de mogelijkheid dat dit voor een verkeersonveilige situatie kan zorgen. Bij een tankstation gelegen aan de andere zijde van de snelweg, naast dezelfde rijksweg gelegen, weliswaar op kortere afstand van het op- en afrittencomplex, werd in het verleden regelmatig verkeershinder veroorzaakt door (meestal buitenlandse) vrachtwagenbestuurders. Deze bestuurders parkeerden hun voertuig in afwachting van het tanken, bij gebrek aan ruimte in het tankstation, op de rijbaan. Bij het weggrijden parkeerden zij dan gewoonlijk nog op het fietspad aan de overzijde van de rijbaan om hun collega's, die nog moesten tanken, op te wachten. Een gelijkaardige situatie zou kunnen ontstaan in de omgeving van het tankstation waarvoor de aanvraag werd ingediend.

...”

Op 17 september 2009 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lille volgend standpunt in met betrekking tot de bezwaren:

“ ...

1. *Het feit dat de eigendomstoestand burgerrechtelijk nog niet werd uitgeklaard.*

Het college beslist dit bezwaar niet aan te nemen. Dit punt is niet stedenbouwkundig van aard. De eigendomstoestand is een burgerrechtelijke zaak, waarin de burgerrechter een oordeel zal vellen. Indien een vergunning zou worden afgeleverd, wordt hierin steeds vermeld dat de vergunning wordt afgeleverd onder voorbehoud van burgerrechtelijke aangelegenheden.

2. *Het tankstation is planologisch niet verenigbaar met de woonfunctie.*

Het college beslist rekening te houden met dit bezwaar. De aanvraag is inderdaad gelegen binnen een woongebied met landelijk karakter. Binnen een woonomgeving dienen een aantal randvoorwaarden nageleefd te worden, waaronder veiligheid een belangrijke randvoorwaarde is. Er werd dan ook advies gevraagd aan de politie Lille. Uit dit advies blijkt dat de veiligheid ter plaatse niet kan worden gegarandeerd.

3. *Geen behoefte aan een extra tankstation in het desbetreffende woongebied met landelijk karakter.*

Het college besluit geen rekening te houden met dit bezwaar. Dit bezwaar is niet stedenbouwkundig van aard.

4. Het bijkomend gevaar voor doorgaand verkeer.

Het aspect veiligheid werd toegelicht in de motivatie omtrent bezwaar 2. Het college besluit dit bezwaar aan te nemen.

5. Geluidshinder en overlast voor de buurt.

Dit bezwaar is niet stedenbouwkundig van aard, en wordt behandeld binnen de context van de milieuvergunning.

6. De ontoereikendheid en gebreken aan het grachtenstelsel en rioleringsnet.

Het dossier werd verzonden voor advies aan Infrax. Het advies is voorwaardelijk gunstig. Bij een eventuele vergunning dienen de opmerkingen van Infrax als voorwaarden te worden opgelegd.

7. Bedreiging voor de kwaliteit van de moestuinen en fruitbomen, milieurisico's.

Dit bezwaar is niet stedenbouwkundig van aard, en wordt behandeld binnen de context van de milieuvergunning.

8. Daling van de patrimoniale waarde van gebouwen en gronden.

Dit bezwaar is niet stedenbouwkundig van aard.

9. Toename vandalisme.

Dit bezwaar is niet stedenbouwkundig van aard.

10. Het feit dat op het aanpalende perceel een aanvraag werd geweigerd owv verkeerstechnische- en veiligheidsredenen.

Het college besluit rekening te houden met dit bezwaar. Er werd advies gevraagd aan de politie van Lille. Dit advies houdt rekening met verkeerstechnische en veiligheidsredenen.

11. Het feit dat de bouwaanvraag dient te gebeuren door de eigenaar van de grond.

Dit bezwaar steunt op een onjuiste bewering. Het college besluit dan ook geen rekening te houden met dit bezwaar.

...

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lille weigert op 1 oktober 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en overweegt daarbij:

“...

De aanvraag betreft een servicestation dat wordt ingeplant langs de [REDACTED] in een woonzone met landelijk karakter. Het servicestation zou zich bevinden op een plaats waar de weg afbuigt. Ter plaatse is de zichtbaarheid beperkt.

Uit het advies van de politie van Lille blijkt dat het servicestation mogelijks voor een verkeersonveilige situatie zou kunnen zorgen.

De beoogde activiteiten zullen duidelijk een toename van verkeersaantrekkende tot gevolg hebben. De in- en uitritten naar de [REDACTED] legt een bezwarende ruimtelijke last op het woongebied met landelijk karakter.

De woongebieden met landelijk karakter zijn in hoofdzaak bestemd voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven. Zowel bewoning als landbouw zijn bijgevolg de hoofdbestemmingen van het gebied en beide bestemmingen staan op gelijke voet. Daarnaast kunnen eveneens ook andere inrichtingen, voorzieningen en activiteiten worden toegelaten.

Voor inrichtingen bestemd voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf geldt de voorwaarde dat zij slechts toelaatbaar zijn voorzover zij niet wegens de taken van bedrijf die zij uitvoeren moeten worden afgezonderd in een daartoe aangewezen gebied. Er dient dan ook steeds te worden onderzocht of zij bestaanbaar zijn met de bestemming van woongebied met landelijk karakter, zodat zij de woonfunctie niet verstoren.

Een verenigbaarheid met de woonomgeving betekent niet in het minst dat de veiligheid niet in het gedrang komt. Vermits de veiligheid ter plaatse niet kan worden gegarandeerd, dient te worden geconcludeerd dat de aanvraag niet in overeenstemming is met een goede plaatselijke aanleg.

Er wordt afbreuk gedaan aan de woonkwaliteit van de aanpalenden en de omgeving.

De aanvraag is qua karakter en verschijningsvorm niet verenigbaar met de onmiddellijke omgeving en brengt de goede ruimtelijke ordening in het gedrang.

...

Tegen deze beslissing tekent de tussenkommende partij op 4 november 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar het administratief beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 5 januari 2010, beslist de verwerende partij op 7 januari 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de plannen. De verwerende partij overweegt daarbij:

“ ...

9. Verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening:

Volgens het vastgestelde gewestplan situeert de aanvraag zich in woongebied met landelijk karakter en achterliggend KMO-gebied.

De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Deze bedrijven, voorzieningen

en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De woongebieden met een landelijk karakter zijn bestemd voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven.

De gebieden voor ambachtelijke bedrijven en de gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen zijn mede bestemd voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot, met uitzondering van afvalproducten van schadelijke aard.

De geplande werken bevinden zich in de strook van woongebied met landelijk karakter. In principe is deze bestemming verenigbaar met de bestemming woongebied.

De aanvraag betreft een servicestation dat wordt ingeplant langs de [REDACTED], daar waar de weg sterk afbuigt. Het tankstation zou zich vlak voor de bocht situeren. In de bezwaren 4 en 5 wordt onder meer gewezen op het ontstaan van een verkeersonveilige situatie door verminderde zichtbaarheid.

In het beroepschrift argumenteert betrokkene dat de zichtbaarheid in de bocht zal verbeteren door het vervangen van de bestaande gebouwen door een beperkt technisch gebouwtje ten opzichte van de bestaande panden veel verder achteruit wordt gebouwd. Verder stelt de aanvrager dat alle maatregelen om de verkeersveiligheid te waarborgen, zullen getroffen worden: de nodige verkeersborden zullen voorzien worden, aan de uitrit komt het gevaarbord A51 'opgepast fietsers'.

Bezwaren 1 en 2 zijn niet gegrond. Ook een niet-eigenaar kan een aanvraag indienen. De discussie over de eigendomstoestand is niet stedenbouwkundig van aard maar een burgerrechtelijke zaak. Indien vergunning afgeleverd wordt, zal die afgeleverd worden onder voorbehoud van burgerrechtelijke aangelegenheden.

Bezwaren 7 en 8 zijn niet stedenbouwkundig van aard en er kan ook geen rekening met deze elementen gehouden worden.

Bezwaren 10 en 11 zijn niet stedenbouwkundig van aard en worden behandeld binnen de context van de milieuvergunning.

In het beroepschrift en tijdens de hoorzitting werd geargumenteed dat er verschillende servicestations langs voorliggende weg gevestigd zijn, dat het verkeer over meerdere stations zal gespreid worden en dat bezwaarlijk kan worden gesteld dat de aanvraag meer verkeer zal genereren. Het gaat enkel om automatische pompbediening, het station is voornamelijk gericht op de personenwagens en niet op vrachtwagens en er is geen shop voorzien.

Tijdens de hoorzitting hebben aanvragers hun argumentatie gestaafd met bijkomende foto's van servicestations langs dezelfde weg.

Toetsing aan de plaatselijke goede ruimtelijke ordening, namelijk de ligging aan de drukke [REDACTED] en de precedents langs deze weg, wijzen uit dat het tankstation niet als onverenigbaar met de omgeving kan worden beschouwd.

De deputatie is van oordeel dat, gelet op het gunstig advies van 3 augustus 2009 van het Agentschap Infrastructuur Vlaanderen – Wegen en Verkeer en de bestaande

precedenten, de inplanting langsheen de steenweg verantwoord is. De goede ruimtelijke ordening wordt niet in het gedrang gebracht.

Watertoets: bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of een mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Algemene conclusie :

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming en met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan uit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij betwist als volgt de tijdigheid van het beroep:

“ ...

Deze beslissing werd op 11 februari 2010 aangeplakt op het terrein waarop de stedenbouwkundige vergunning betrekking heeft (■■■■■). Dit blijkt uit de bijgevoegde stukken van de gemeente Lille (stuk 1-Stuk2).

...

In casu diende de beslissing niet betekend te worden, doch de beslissing werd wel aangeplakt. De termijn van dertig dagen begon dus te lopen de dag na deze van de aanplakking, wat maakt dat de eerste dag van de vervaltermijn 12 februari 2010 was.

Hieruit volgt dat de laatste dag om beroep aan te tekenen bij Uw Raad 15 maart 2010 was.

1. Het verzoekschrift ingediend door de verzoekende partijen op 14 april 2010

Het verzoekschrift ingesteld door verzoekende partijen is dus manifest laattijdig daar het pas werd ingesteld op 14 april 2010. Dit is nagenoeg een maand na de laatste dag van de beroepstermijn van dertig dagen.

Het verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring dat op 14 april 2010 door verzoekende partijen werd ingesteld dient bijgevolg onontvankelijk verklaard te worden wegens laattijdigheid.

Het verzoekschrift diende ten laatste te worden ingesteld op 15 maart 2010.

...”

Beoordeling door de Raad

De tussenkomenende partij heeft de bestreden beslissing aangeplakt op 11 februari 2010.

De verzoekende partijen hebben met een aangetekende brief van 8 maart 2010 een beroep tot vernietiging van de bestreden beslissing ingesteld, met verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Omdat er “niet voldaan is aan de vormen, vermeld in artikel 4.8.16 § 3 VCRO” heeft de griffier van de Raad, krachtens artikel 4.8.17 §2, tweede lid VCRO, met een op 29 maart 2010 aan de verzoekende partijen betekende brief gevraagd het verzoekschrift “te regulariseren, binnen een vervalttermijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van de regularisatiemogelijkheid”.

De verzoekende partijen hebben hun verzoekschrift tijdig geregulariseerd met een aangetekende brief van 14 april 2010 en het beroep is dan ook tijdig ingesteld, omdat artikel 4.8.17 §2, derde lid VCRO bepaalt dat een verzoekende partij “die zijn verzoekschrift tijdig regulariseert, wordt geacht het te hebben ingediend op de datum van de eerste verzending ervan”, dit is 8 maart 2010 of “binnen een vervalttermijn van dertig dagen, die ingaat ... de dag na deze van de aanplakking” (artikel 4.8.16 §2 1° b) VCRO).

De door de tussenkomenende partij opgeworpen exceptie kan niet worden aangenomen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat een verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Wel zal de verzoekende partij het bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijkertijd zal de verzoekende partij moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband bestaat tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te stellen bij de Raad.

1.

De Raad oordeelt dat uit het inleidend verzoekschrift voldoende blijkt dat zowel de eerste als de tweede verzoekende partij kunnen worden beschouwd als belanghebbenden, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

De eerste en de tweede verzoekende partij, die elk in de nabijheid van het betrokken perceel wonen, verwijzen in hun inleidend verzoekschrift naar onder andere verkeersoverlast, mobiliteitsproblemen, geluidshinder en ontplofingsrisico's: de Raad aanvaardt dan ook dat zij zowel rechtstreekse als onrechtstreekse hinder en nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Bovendien worden de aard en de omvang van deze hinder en nadelen, voor de toepassing van artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO, voldoende concreet

omschreven en is niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die door de bestreden beslissing worden vergund.

2.

De Raad oordeelt dat uit het inleidend verzoekschrift onvoldoende blijkt dat de derde verzoekende partij kan worden beschouwd als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

De derde verzoekende partij is vooreerst al geen buur van de percelen waarvoor de bestreden vergunning verleend is, want zij heeft haar zetel te [REDACTED], dit is op ongeveer 4 kilometer van de percelen. Daarenboven toont de derde verzoekende partij evenmin concreet aan hoe zij verkeershinder en/of geluidsoverlast kan ondervinden van de bestreden beslissing, noch hoe deze beslissing de leefbaarheid van haar onmiddellijke omgeving kan aantasten.

De derde verzoekende partij is dan ook geen belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 3° VCRO en de door haar ingestelde vordering tot schorsing is onontvankelijk.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3 VCRO

Standpunt van de partijen

De tussenkomenende partij betwist als volgt de ontvankelijkheid van het verzoekschrift:

“ ...

Het verzoekschrift bevat noch duidelijk omschreven middelen, noch feiten en stelt enkel:

“Bij deze tekenen wij eveneens beroep aan en sluiten ons volledig aan met de motivering van notaris [REDACTED] en mevrouw [REDACTED]”

De motivering (verzoekschrift van notaris [REDACTED]) waarnaar verwezen wordt, werd door verzoekende partijen niet toegevoegd.

Ten eerste is het verzoekschrift van verzoekende partijen in strijd met de bepalingen van art. 4.8.16, §3 VCRO dat stelt dat elk verzoekschrift volgende bepalingen moet bevatten:

“1° de naam, de hoedanigheid en het adres van de verzoeker;

2° de naam en het adres van de verweerder;

3° het voorwerp van het beroep;

4° een uiteenzetting van de feiten;

5° een omschrijving van:

a) de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur,

b) de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden wordt of worden.

Het verzoekschrift omschrijft in voorkomend geval de redenen op grond waarvan, bij wijze van voorlopige voorziening, om de schorsing van de vergunningsbeslissing wordt verzocht.”

Het door verzoekende partijen op 8 maart 2010 ingediende verzoekschrift bevat geen uiteenzetting van de feiten, noch een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en evenmin de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen geschonden werden.

De enkele verwijzing naar de argumentatie van een ander verzoekschrift volstaat niet.

In die zin heeft de Raad van State reeds herhaaldelijk geoordeeld:

“que les moyens invoqués par simple référence à une autre requête ne sont pas recevables”

(dat de middelen ingeroepen door een simpele verwijzing naar een ander verzoekschrift niet ontvankelijk zijn).

“Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord opwerpt dat het verzoekschrift niet ontvankelijk is aangezien dit geen enkel middel bevat, maar enkel verwijst naar het verzoekschrift in de zaak gekend onder rolnummer A. 63.970;

[...]

dat een middel niet voldoet aan artikel 2, § 1, 2° van het algemeen procedurereglement wanneer het zich beperkt tot het verwijzen naar een middel dat is ingeroepen in een ander verzoekschrift, dat niet wordt toegevoegd; dat het verzoekschrift bijgevolg geen annulatiemiddel bevat dat aan de hiervóór vermelde vereisten beantwoordt.”

Ten tweede werd het beroep dat werd ingediend door notaris [REDACTED] door hem zelf ingetrokken. Daarnaast wordt eveneens niet aangetoond dat er rolrecht betaald geweest is voor het verzoekschrift van notaris [REDACTED] zodat dit verzoekschrift als onbestaande, minstens onontvankelijk verklaard dient te worden.

Ten derde werd het verzoekschrift waarnaar verzoekende partijen verwijzen (verzoekschrift van notaris [REDACTED]) niet door Uw Raad betekend aan tussenkomende partij zodat tussenkomende partij zich hier niet kan tegen verweren. Een betekening van dit verzoekschrift is thans onmogelijk geworden nu notaris [REDACTED] het beroep heeft ingetrokken.

...”

Beoordeling door de Raad

De griffier van de Raad heeft de verzoekende partijen krachtens artikel 4.8.17 §2, tweede en derde lid VCRO “in staat (gesteld) om het verzoekschrift te regulariseren” en de verzoekende partijen hebben hun inleidend verzoekschrift tijdig geregulariseerd met een aangetekende brief van 14 april 2010.

De Raad oordeelt dat het verzoekschrift na regularisatie een omschrijving bevat van de feiten en van de geschonden geachte regelgeving, voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur (zoals procedurele gebreken en de motiveringsverplichting), evenals van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur naar het oordeel van de verzoekende partijen geschonden worden.

De exceptie kan derhalve niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen omschrijven als volgt het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden:

“ ...

Er kan niet worden aanvaard dat in een residentiële omgeving plots een tankstation wordt ingeplant. Immers leidt een dergelijk station onmiskenbaar tot verkeersoverlast en mobiliteitsproblemen.

Het is algemeen geweten dat een tankstation heel wat verkeersverrichtingen genereert, met name het op en afrijden van auto's en vrachtwagens.

Overwegende dat de baan in kwestie reeds met meer dan voldoende mobiliteitsdruk wordt geconfronteerd.

Overwegende dat er niet alleen een zeer ernstig probleem van mobiliteit ontstaat, doch ook een zeer ernstig probleem van geluidsoverlast en fijn stof.

Zowel de mobiliteitsproblematiek, de geluidsoverlast, de brand en ontploffingsrisico's als de fijn stof - problematiek tasten de leefbaarheid van de onmiddellijke omgeving aan.

Verzoekers worden door hun naburige ligging door deze problematiek in de hoogste mate getroffen.

Bovendien stelt er zich in hoofde van verzoeker [REDACTED] een probleem in het kader van de uitoefening van zijn beroep. Zijn eigendom, schuin gelegen tegenover de eigendom die het voorwerp uitmaakt van de vergunning, omvat o.a. twee opritten en een zestal parkeerplaatsen. Deze bevinden zich tussen zijn woning met kantoor en de [REDACTED]. Zij zijn absoluut noodzakelijk voor de uitoefening van zijn beroepsactiviteit.

Door de ligging net na het tankstation (vanuit het standpunt van het verkeer komende vanuit richting [REDACTED]) zal zijn eigendom en in casu de opritten en de parkeerplaatsen op regelmatige basis gebruikt worden door cliënteel van het tankstation dat wil keren, dat wil parkeren maar geen plaats vindt op het tankstation zelf. Dit brengt de goede werking van het accountantskantoor van verzoeker in gevaar. Verzoeker [REDACTED] zal deze situatie niet kunnen beletten zonder de vrije toegang van eigen personeel en cliënteel te bemoeilijken.

...”

De tussenkomende partij antwoordt hierop:

“ ...
1.

De nadelen die verzoekende partijen uiteenzetten in hun verzoekschrift zijn noch ernstig, noch moeilijk te herstellen.

2.

De nadelen die men opsom, verkeersoverlast, mobiliteitsproblemen, brand en ontploffingsgevaar, zijn louter hypothetisch en kunnen om die reden niet ernstig genoemd worden. Op geen enkele manier wordt aangetoond of aannemelijk gemaakt dat er daadwerkelijk verkeersproblemen of mobiliteitsproblemen veroorzaakt zullen worden.

Tevens zijn er geen enkele aanwijzingen dat er reële risico's zijn op fijn stof - nadelen of dat er, gelet op de hoge veiligheidsmaatregelen die getroffen worden, er een reëel risico is op brand of ontploffing.

3.

Een louter hypothetisch nadeel, als “er zou kunnen”, kan niet in acht worden genomen.

De Raad van State heeft immers al meermaals geoordeeld dat te hypothetisch of te onzeker niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden gezien (bv. RvS. nr. 147.134 van 13 juni 2005).

4.

Ook het nadeel als zou de goede werking van het accountantsbureau van verzoekende partij █████ in het gedrang worden gebracht kan hoegenaamd niet aangetoond worden en is bijgevolg zelfs nog geen hypothetisch nadeel.

Indien men doelt op een financieel nadeel dat men door de uitoefening van de vergunning zou kunnen ondervinden, dient er op gewezen te worden dat financiële nadelen niet in acht genomen kunnen worden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, behalve als het bestaan van de onderneming zelf in het gedrang zou brengen. Dit moet dan op een afdoende wijze worden aangetoond.

*Men moet besluiten dat het bestaan van de onderneming geenszins in het gedrang wordt gebracht, laat staan dat men op afdoende wijze aantoont dat dit het geval zou zijn.
...”*

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat dit begrip, voor de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet een verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen mogen zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moeten integendeel concrete en precieze gegevens aanreiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, hetgeen betekent dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals bepaald in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die een verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die een verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft.

Als moeilijk te herstellen ernstige nadelen die zij met de vordering willen voorkomen, voeren de eerste en de tweede verzoekende partij vooreerst aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal leiden tot *“verkeersoverlast en mobiliteitsproblemen”*.

Beide verzoekende partijen laten evenwel na om met voldoende concrete en precieze gegevens aan te tonen dat het verkeer als gevolg van de bestreden beslissing (door de bouw van het tankstation) dermate zal toenemen dat dit voor hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is.

Louter en alleen stellen dat *“het algemeen geweten is dat een tankstation heel wat verkeersverrichtingen genereert”*, is daartoe immers niet voldoende.

Bovendien reiken de eerste en de tweede verzoekende partij onvoldoende concrete en precieze gegevens aan die de Raad in staat zouden moeten kunnen stellen om de ernst van de mogelijke mobiliteitsproblemen daadwerkelijk te onderzoeken en te beoordelen: zo worden er bijvoorbeeld al geen foto's bijgebracht van de huidige verkeerssituatie.

Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad alleen rekening kan houden met hetgeen in dat verband in het verzoekschrift wordt aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde documenten, is het ingeroepen nadeel dan ook niet, minstens onvoldoende, ernstig.

Verder werpen de eerste en de tweede verzoekende partij op dat er door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een ernstig probleem van *“geluidsoverlast, fijn stof en brand”* zal ontstaan, evenals *“ontploffingsrisico's”*, waardoor *“de leefbaarheid van de omgeving”* zal worden aangetast.

Geen van beide verzoekende partijen brengt voldoende concrete en precieze gegevens bij voor ook maar één van deze ingeroepen nadelen, die de Raad in staat zou moeten kunnen stellen de ernst van deze nadelen daadwerkelijk te onderzoeken en te beoordelen.

Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad, zoals reeds vermeld, alleen rekening kan houden met hetgeen in dat verband in het verzoekschrift wordt aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde documenten, is het ingeroepen nadeel dan ook niet, minstens onvoldoende, ernstig.

Ten slotte voert de eerste verzoekende partij aan dat er zich als volgt voor haar *“een probleem zal stellen in het kader van de uitoefening van zijn beroep”*. Door de ligging van het accountantskantoor van de eerste verzoekende partij *“net na het tankstation (vanuit het standpunt van het verkeer komende vanuit richting [REDACTED]) zal zijn eigendom en in casu de*

opritten en de parkeerplaatsen op regelmatige basis gebruikt worden door cliënteel van het tankstation dat wil keren, dat wil parkeren maar geen plaats vindt op het tankstation zelf.”

De Raad oordeelt met betrekking tot deze ingeroepen hinder en nadelen dat ze alleen op vermoedens berusten en daarom als louter hypothetisch en onvoldoende ernstig moeten worden afgewezen.

Deze vaststellingen impliceren dat een onderzoek van het eventueel moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen niet langer relevant is.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering van de derde verzoekende partij tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is onontvankelijk.
2. De vordering van de eerste en de tweede verzoekende partij tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 11 juni 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS,   voorzitter van de eerste kamer,

                                 met bijstand van

Katrien VISSERS,   toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Katrien VISSERS

Eddy STORMS